

گفت‌وگو با معاون سابق مطبوعاتی وزارت ارشاد	صفحه ۸
تاریخچه مربیان خارجی در تیم ملی	صفحه ۱۰
گفت‌وگو با جلال طالبی سرمربی پیشین تیم ملی	صفحه ۱۰

رکوردشکن

«فلیکس» دیوانه ارتفاع!

کسانی که این رشته ورزشی را دنبال می کنند، بی شک نام فلیکس باتومگارتر را شنیده‌اند؛ اسطورهٔ ۴۲ساله اتریشی که توانست رکورد جهانی سقوط آزاد که از ۵۰سال پیش تاکنون تغییر نکرده بود را بشکند. رکورد عجیب و غریبی که به‌نظر نمی‌رسد حالا‌حالا جابه‌جا شود. فلیکس در سال ۱۹۶۹ در شهر سالزبورگ اتریش متولد شد. او از ۱۶سالگی اسکای دایوینگ را آغاز کرد و بعد از مدتی در نمایش‌های هوایی ارتش اتریش هنرنمایی کرد. سال ۱۹۸۸ نقطه آغاز نمایش‌های هوایی او برای ردبول بود. اهداف بلندپروازانه ردبول در مقابل حس ماجراجویی فلیکس باعث شد همکاری این‌دو باهم تا به حال نزدیک به ۲۲سال ادامه پیدا کند.

در دهه ۹۰ فلیکس تقریباً به نقطه نهایی اسکای دایوینگ رسیده بود و از همین‌رو تصمیم گرفت مهارت‌های خود را در رشته بیس جامپینگ به کار گیرد. عکس‌العمل‌های برق آسا، مهارت در پرش از ارتفاع‌های پایین‌تر (نسبت به اسکای دایوینگ) و به‌کارگیری تجربه چندین ساله ماجراجویی فلیکس باعث شد همکاری این‌دو باهم تا به حال نزدیک باشد که فلیکس در بیس جامپینگ نیز موفق باشد.

در کنار سقوط آزاد بر فراز کانال انگلیس، فلیکس رکوردهای جهانی در رشته بیس جامپینگ نیز به ثبت رسانده و نامزد دریافت یک جایزه World Sports Award و دو جایزه NEA Extreme Sports Awards شده‌است، اما آنچه که او را از همه ورزشکاران این رشته متمایز می‌کند پرش از خارج جو زمین است!

بعد از دو صعود ناموفق، بالاخره مسوولان هواشناسی برای ۱۴ اکتبر ۲۰۱۲، چراغ سبز را به تیم ردبول استاتوس نشان دادند. در برابر چشمان میلیون‌ها نفر که این پروژه را زنده تماشا می‌کردند، فلیکس با بالون استراتوسفری غول‌آسایش به پرواز درآمد و به ارتفاع ۱۲۸ هزار پایی (۲۹ کیلومتری) سطح زمین رفت تا اصل عملیات آغاز شود. فلیکس در کسپول را باز کرد، از صندلی‌اش بلند شد، به سکوی پرش آمد، به دنیا سلام نظامی داد و پرید…

بعد از ۴ دقیقه و ۱۹ ثانیه سقوط آزاد و رسیدن به سرعت ۱۳۴۲/۸کیلومتر در ساعت! و شکستن سرعت صوت، فلیکس چترش را باز کرد و به حرفه‌ای‌ترین شکل ممکن، بدون نقص روی زمین فرود آمد. رکوردهایی که برای ۵۰سال دست نخورده باقی مانده بودند، شکست، نه تنها رکوردهای فضایی شکسته شدند تا به پیشرفت علم کمک کنند بلکه بیشترین تعداد بازدید کل تاریخ حیات یوتیوب هم شکسته شد. وقتی فلیکس بیرون از کپسول و روی سکو قرار گرفته بود و از آن بالا کره زمین را می‌دید، خیلی ساده و بی‌الایش جملاتی را بر زبان آورد که در تاریخ ثبت شد؛ همان‌طور که جملات نیل آرمسترانگ پس از قدم گذاشتن روی کرماه جلودانه شد: «وقتی به رام جهان می‌ایستید، دیگر به رکوردها فکر نمی‌کنید، به تنها چیزی که فکر می‌کنید این است که از آن بالا زنده به زمین برسید»

بالونی که فلیکس را بالا برد، به اندازه یک ساختمان ۵۵ طبقه بود اما از الیاف پلی اتیلن ساخته شده بود که ضخامت آن حدود ۰/۰۰۸-اینچ داشتند. اگر می‌خواهید این ضخامت را درک کنید، کافی است به این فکر کنید که این الیاف ۱۰ بار از پلاستیک ساندویچ نازک‌تر هستند!

افتخارات فلیکس تا به امروز:

۱۹۹۷: عنوان قهرمانی جهان در رشته بیس جامپینگ در وست ویرجینیا،ایالات متحده
۱۹۹۹: رکورد جهانی بیشترین ارتفاع در سقوط آزاد از بالای برج‌های دولقوی پتروناس در کوالالامپور، مالزی (ارتفاع ۱۴۷۹ فوتی)
۱۹۹۹: رکورد جهانی سقوط آزاد از کمترین ارتفاع با پرش از روی مجسمه کریس ردیمر در رویودوژانیرو، برزیل (ارتفاع ۹۵ فوتی)
۲۰۰۱: نامزد دریافت جایزه World Sports Award در لندن، انگلیس

۲۰۰۳: سقوط آزاد بر فراز کانال انگلیس به کمک بال‌های کربنی
۲۰۰۴: سقوط آزاد بر فراز غار مارمت در پارک ملی ولایت در کرواسی (ارتفاع ۶۲۳ فوتی)
۲۰۰۴: رکورد جهانی سقوط آزاد از بالای مرتفع‌ترین پل جهان، پل میلو، فرانسه (ارتفاع ۱۱۲۵ فوتی)
۲۰۰۷: سقوط آزاد از بالای بلندترین آسمان خراش جهان، برج ۱۰۱ طبقاتی شهر تایپه، تایوان (ارتفاع ۱۶۶۹ فوتی)
۲۰۱۲: سقوط از ارتفاع ۱۲۸ هزارپایی زمین!

نقش مربی

دربوش باقری، مربی جوان «پارکور» است که حدود شش‌ماه پیش این رشته را با فاطمه شروع کرده؛ قبل از اینکه فاطمه را بشناسد نزدیک به ۷۰ شاگرد دختر داشته که همگی علاقه‌مند به یادگیری این رشته ورزشی بوده‌اند. او معتقد است نباید بین دختران و پسرانی که وارد رشته‌های ورزشی اینچینی می‌شوند فرق زیادی قابل شد: «من تا به امروز نزدیک به ۷۰ شاگرد دختر داشته‌ام. اینکه گفته می‌شود دختران در این رشته‌های ورزشی نسبت به پسرها توانایی کمتری دارند را خیلی قبول ندارم. وقتی با خانم اکرمی آشنا شدم و توانایی‌هایش را دیدم او را به گروه معرفی کردم. در همان زمان، سریالی در حال ساخت داشتیم به نام ماتادور که من ایشان را به عنوان بدلکار خانم انتخاب کردم. در فیلم صحنه‌ای هست که بازیگر خانم باید روی قطار در حرکت، بدود و در نهایت از قطار در حال حرکت به پایین بپرد که خانم اکرمی آن را اجرا کرد. به‌نظر من استعداد فاطمه خیلی خوب است

تا جایی که در بعضی از حرکت‌های هوایی من کم می‌آورم. از آنجایی که او سال‌ها در رشته ژیمناستیک بوده و قهرمانی کشوری دارد، در بسیاری از حرکات Free running پارکور از پسرها هم بهتر است.

اتفاق

پرواز با سه عقاب

در یکی از پرش‌هایم، در حالی که فقط صد متر با زمین فاصله داشتم و چترم را باز کرده بودم، به زمین نگاه کردم و دیدم چندتا شء در فاصله خیلی‌کم از من در حال پروازند. اول فکر کردم چتربا‌هایی هستند که لباس‌های وینگ (بالدار) پوشیده‌اند، من تک‌فردن کردم متوجه شدم سه‌تا عقاب هستند که همراه من در یکی‌شان به چتر من برخورد کند! اولین‌باری بود که ترسیدم؛ تنها کاری که کردم این بود که دسته‌های چترم را گرفتم و جیغ می‌کشیدم که «تورو خدا به طرف من نیایید!» باور کنید که مرگ و زندگی‌ام را دست این عقاب‌ها می‌دادم! خدا را شکر که از کنارم رد شدند. جالب اینجاست که وقتی فرود آمدم، مادرم با ذوق می‌گفت که چقدر با‌زه و خوشگل بودندا!

کار می‌کنند و حرکات آکروباتیک را آموزش می‌دهند. دو، سه‌روز اول فقط معمولی می‌پرید تا پریدن برایتان عادی شود اما بعد از این چندروز باید روی حرکات‌تان در هوا کار کنید. مثلاً راست و چپ، اولین‌بار که می‌خواستم حرکت ترک را انجام بدهم به من گفتند تا ۱۰ ثانیه بشمار، اما من آن‌قدر محو سرعت و ارتفاع شدم که انگلیسی و فارسی را با هم قاطی کردم و مدام با خودم می‌گفتم هزار، دو هزار، هزار… بعد از شش، هفت ثانیه به خودم آمدم که به‌جای شمارش، دارم دوعدد را تکرار می‌کنم!

❖ **پس اینکه تو ژیمناست هستی به کمکت می‌آید.**

خیلی زیاد.

❖ **دوره دومت را کی گذراندی؟**

آذرماه… چون فاصله بین دو دوره‌ام بیشتر از دوماه طول‌کشید باید پرش تنبیه را انجام می‌دادم. یعنی باید یک‌بار با مربی می‌پریدم تا او مطمئن می‌شد که من خوب یادم هست که چطور باید چتر را باز کنم. در این ورزش مهم‌ترین اصل این است که چطور چتر را باز کنیم.

❖ **یادت بود؟**

بله، خوش‌بختانه برای همین وارد دور تازه آموزش‌ها شدیم. یعنی اینکه در هنگام سقوط چه حرکت‌هایی انجام بدهیم… مثلاً مربی‌ام را در طول پرش دنبال کنم یا اینکه حرکت‌های آکروباتیک روی هوا اجرا کنم. من آن‌قدر برای اجرای این حرکات ذوق داشتم که مربی‌ام به من می‌گفت تو چرا خسته نمی‌شوی؟! حداقل یک‌بار ببر و از منظر لذت ببر به جای اینکه حرکات آکروباتیک اجرا کنی اما چون من عاشق این کار هستم هیچ‌کدام از پرش‌هایم بدون حرکت نبود!

❖ **محدودیتی در تعداد پرش‌های روز وجود ندارد؟**

تنها محدودیت این ورزش وضعیت هواست و اینکه اگر گوش درد داشته باشید نباید در آن روز ادامه دهید، اما من حتی یک‌بار هم گوش درد نگرفتم!

❖ **نظر مربیانت در مورد تو چه بود؟**

باورشان نمی‌شد که یک دختر ایرانی که مسلمان هم هست تا این حد انرژی داشته باشد. به من می‌گفتند که تو حتی اگر روی زمین هم باشی، روی هوا هستی! کلاً برایشان جالب بود که چطور من این همه راه را برای این کلاس از یک کشور دیگر رفته‌ام. خوش‌بختانه سری دومی که برای کلاس‌هایم رفتم، مسابقات جهانی سقوط آزاد بود و من این فرصت را پیدا کردم با بهترین‌های این رشته بپریم. تیم‌هایی مثل بلژیک، ایتالیا، نروژ و… این واقعاً برای من یک فرصت استثنایی بود، اینکه در یک هواپیمایی که بهترین‌های این ورزش هستند من هم می‌توانستم در جمع‌شان حضور داشته باشم. اگر این شرایط در ایران باشد من مطمئن هستم خیلی از دختران هستند که جرات این ورزش را دارند و می‌توانند این رشته را ادامه دهند. متأسفانه به‌دلیل اینکه هزینه این ورزش در کشور دیگر بالاست خیلی‌ها به همین دلیل قید این کار را می‌زنند.

❖ **معیار بهترین شدن یک گروه، حرکاتی است که روی هوا و موقع سقوط انجام می‌دهند؟**

بله، اگر در فیلم‌ها تماشا کرده باشید، یک گروه هماهنگ باهم می‌پرند و دست و پای هم را می‌گیرند… شبیه یک زنجیر، حرکات شبیه به هم را انجام می‌دهند و در هوا جابه‌جا می‌شوند.

❖ **نظر دوستانت در مورد تو چیست؟**

(می‌خندد) همه‌شان به اتفاق معتقدند من دیوانه‌ام! بچه‌های ژیمناست گروه‌مان همیشه به من می‌گویند ما با تو کاری نداریم! باورشان نمی‌شود که من این کارها را انجام می‌دهم.

❖ **خانواده‌ات چطور با این ورزش‌هایی که انجام می‌دهی کنار می‌آیند؟**
من تک‌فردن خانواده هستم و فکر می‌کنم برای همین است که تا این‌حد از نظر مالی پشتیبانی می‌شوم. در کل مادرم همیشه من را حمایت کرده و مشوقم بوده است اما پدرم ترجیح می‌دهد سکوت کند!

❖ **بیا در مورد ورزش اولت صحبت کنیم؛ چند ساعت بود و چطور شد که وارد رشته ژیمناستیک شدی؟**

شش‌سالم بود. انتخاب خاصی نبود فقط اینکه نزدیک خانه‌مان باشگاه ژیمناستیک بود! چون باشگاهی که در آن کار می‌کردم خیلی معمولی بود، دیر وارد قهرمانی این رشته شدم و توانستم قهرمانی کشوری کسب کنم

❖ **پس چرا وارد رشته ورزشی دیگری شدی؟ ژیمناستیک حس ورزشی‌ات را بر نمی‌کرد؟**
در رشته ژیمناستیک متأسفانه فضای خاصی وجود دارد. در این ورزش بیشتر از ۱۸سالگی نمی‌توانی فعالیت کنی! چرا که همه کسانی که در این رشته هستند بعد از ۱۸سالگی یا وارد بازار کار می‌شوند یا به دنبال ادامه تحصیل می‌روند. کسی نیست که با این سن، وقتش را هزینه کند و در این رشته ورزشی کار کند. فکر می‌کنم یکی از علت‌هایش هم این است که مسابقات برون‌مرزی برای بانوان وجود ندارد.

❖ **پارکور را چطور شروع کردی؟**

پارکور را خیلی ناگهانی شروع کردم! و چون ژیمناست هم بودم خیلی زود حرکت‌ها را یاد گرفتم. البته باید بگویم مربی پارکورم هم در این پیشرفت‌م تاثیر زیادی داشت.

❖ **چطور وارد بدلکاری شدی؟**

من قبلاً با یک گروهی بدلکاری کار می‌کردم. اما بعد از آشنایی با آقای داربوش باقری با ایشان فعالیت‌م را شروع کردم.

❖ **چندساعت در روز تمرین می‌کنی؟**
بستگی دارد. وقتی دانشگاه شروع می‌شود زمان کمتری دارم اما کمتر از چهارروز در هفته نمی‌شود.

می‌کند و ما فقط شنونده هستیم. گاهی پیش می‌آمد که از سایت فرود خیلی دور می‌شدم و کلاً بی‌سیم از کار می‌افتاد برای همین من خیلی روی بی‌سیم تکیه نمی‌کنم! البته این ورزش خیلی ایمن است؛ چترهایمان به یک سیستمی به نام AAD متصل هستند که این سیستم به صورت خودکار در مواقع ضروری باز می‌شود. مثلاً زمانی که چتر باز به هر دلیلی به هوش نباشد یا فراموش کند که چتر را باز کند، این سیستم فعال می‌شود.

❖ **در کلاسی که حضور داشتی، چند دختر دیگر هم بود؟**

من تنها دختر کلاس بودم و جالب اینجاست که از همه هم دوره‌ای‌های زودتر توانستم مدرک بگیرم!

❖ **هزینه کلاس‌هایت چقدر شد؟**

دوره اول با همان AFF course اگر پرش تنبیه یا تکرار نداشته باشیدی، ۱۰ هزار درهم است.

❖ **اولین پرشت از چه ارتفاعی بود؟**

کلاً همه پرش‌ها از ارتفاع چهار هزارمتری است.

❖ **یعنی پرش کمتر از این ارتفاع غیراستاندارد است؟**

نه، برای گرفتن لیسانس یا همان گواهی نیاز است که شما پرش‌هایتان از ارتفاع چهار هزارمتری باشد. البته در پرش‌های solo یا تنها دو پرش است به نام Hop and Pop؛ که از ارتفاع پایین‌تر است. این پرش‌ها برای مواقع اضطراری است. یعنی زمانی که هواپیما در یک ارتفاع کمتر از چهار هزارمتری دچار مشکل می‌شود و چتربازان باید زودتر از موعد بپرند. در این پرش‌ها لازم است نکات ریز دیگری را مدنظر قرار داد.

❖ **آیا لازم است که برای انجام این ورزش، ورزش خاصی را قبل انجام داده باشی یا نه؟**

نه؛ خیلی‌ها هستند که در این رشته فعالیت می‌کنند و تا به امروز هیچ ورزشی را انجام نداده‌اند ولی باید بگویم تجربه داشتن در یک ورزش واقعاً تاثیرگذار است مخصوصاً در زُست‌هایی که موقع سقوط انجام می‌دهیم.

❖ **اولین‌باری که پریدی چه حسی داشتی؟**

قبل از پریدن فکر می‌کردم که شاید بترسم. با خودم حرف می‌زدم و مدام خودم را قانع می‌کردم که به پایین نگاه نکنم! قول دادم که وقتی دم در هواپیما ایستادم بدون نگاه‌کردن به پایین بپریم اما در عمل نشدا وقتی پایین را نگاه کردم احساس کردم دلم خالی شده! اما چون هیچ فرصتی برای پشیمان شدن و ترسیدن وجود ندارد، مجبور شدم بپریم…

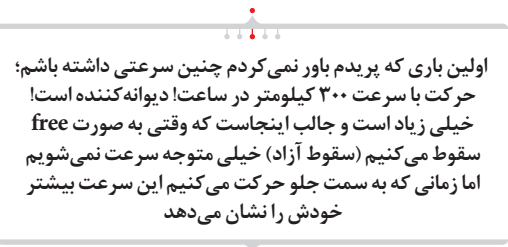
❖ **چند دقیقه طول می‌کشد به زمین برسی؟**

یک دقیقه کامل سقوط آزاد است و بعد از آن باید چتر را باز کنیم. فکر می‌کنم در کل چهار تا پنج دقیقه طول بکشد تا به زمین برسیم.

❖ **در یک دقیقه‌ای که سقوط آزاد می‌کنی چه احساسی داری؟**

اولین باری که پریدم باور نمی‌کردم چنین سرعتی داشته باشم؛ حرکت با سرعت ۳۰۰ کیلومتر در ساعت! دیوانه‌کننده است! خیلی زیاد است و جالب اینجاست که وقتی به صورت free سقوط می‌کنیم (سقوط آزاد) خیلی متوجه سرعت نمی‌شویم اما زمانی که به سمت جلو حرکت می‌کنیم این سرعت بیشتر خودش را نشان می‌دهد.

❖ **استایل‌هایی که موقع سقوط آزاد دارید چطوری یاد می‌گیرید؟**
در زمان سقوط اینکه شما چه حالتی داشته باشید خیلی مهم است مثلاً اگر چند سانتیمتر دست‌تان را بیشتر از حد جلو یا عقب ببرید، شروع به چرخیدن می‌کنید و کلاً همه چیز تحت‌تاثیر قرار می‌گیرد. در آموزش‌های جهانی، روی این استایل‌ها

❖ **اولین باری که پریدم باور نمی‌کردم چنین سرعتی داشته باشم؛ حرکت با سرعت ۳۰۰ کیلومتر در ساعت! دیوانه‌کننده است! خیلی زیاد است و جالب اینجاست که وقتی به صورت free سقوط می‌کنیم (سقوط آزاد) خیلی متوجه سرعت نمی‌شویم اما زمانی که به سمت جلو حرکت می‌کنیم این سرعت بیشتر خودش را نشان می‌دهد**

تا همین چندسال پیش، کافی بود که دختر باشیدی تا نزدیک شدن به کلی از ورزش‌ها برایتان قدغن یا خطرناک باشد! از پینت‌بال و رالی گرفته تا غواصی؛ اما چند سالی می‌شود که پشتکار دخترها در رشته‌های ورزشی خصوصاً آن‌دسته از ورزش‌هایی که تا پیش از این خط قرمز محسوب می‌شدند، آن‌قدر زیاد بوده که مسوولان پذیرفته‌اند که دختران هم می‌توانند همدیف پسران در رشته‌های ورزشی فعالیت کنند. فاطمه اکرمی جزو آن‌دسته از دخترانی است که محدودیت‌های فکری ندارد. او از کودکی ژیمناستیک را شروع کرده و حالا با وجود اینکه ۱۸سال دارد، توانسته علاوه بر قهرمانی در ژیمناستیک، لیسانس سقوط آزاد (اسکای دایوینگ) را به کارنامه ورزشی‌اش اضافه کند. کاری که تا پیش از او هیچ زنی در ایران انجام نداده و شاید تصورش هم برای خیلی‌ها سخت باشد؛ پریدن از ارتفاع چهار هزار متری! با او به گفت‌وگو نشستیم که در ادامه حاصلش را می‌خوانید.

❖ **چرا در ایران دوره ندیدی؟**
متأسفانه در ایران با یک خانمی که می‌خواست همزمان با من این دوره را ببیند مشکل پیدا کردم. البته این مشکلات از قبل بود و من ترجیح دادم برای اینکه جو آرام باشد، به خارج از ایران بروم و در دویی دوره ببینم.

❖ **تا به حال در ایران سقوط نداشتی؟**

نه، چون در ایران امکانات وجود ندارد. اصولاً یک زمان‌های خاصی را از قبل مشخص می‌کنند که در آن تاریخ، اگر کسی می‌خواهد می‌تواند نام‌نویسی کند و از هواپیما بپرد.

❖ **چه امکاناتی مثلاً؟**

اصولاً هواپیما را اجاره می‌کنند. مثلاً تا به حال پنج‌بار گفته شده که در فلان تاریخ می‌پریم، اما یا سوخت کم آمده یا هواپیما را نتوانستند اجاره کنند و…

❖ **دوره‌ات در دویی چند روزه بود؟**

من دو دوره رفتم که هر دوره دو هفته‌ای بود. دوره اول‌م به نام AFF Course بود و دوره دوم‌م به صورت Solo یا تنها، یعنی تنهایی و بدون مربی می‌پریدم. در حقیقت از همین دوره دوم بود که وارد دنیای پیشرفته این ورزش شدم.

❖ **چندساعت از این کلاس‌ها تئوری بود و چندساعت عملی؟**

فقط شش ساعت تئوری داشتم. پنج دقیقه تونل باد و مایفی هم عملی بود. تونل باد شبیه‌ساز پرش از هواپیماست. یک دستگاهی که از زیر با قدرت زیاد، باد می‌زند و شما را روی هوا معلق نگه می‌دارد. پرش‌های عملی هم به صورتی بود که در دو پرش اول، با دو مربی می‌پریدیم و مایفی پرش‌ها با یک مربی.

❖ **به نظرت کلاس‌های تئوری خیلی کم نیست؟!**

چرا و کلاً این کلاس‌ها حول کار با چتر است. یعنی یاد می‌گیریم چه زمانی و چطوری چتر را باز کنیم، چرا که نکته مهم این ورزش و البته خطر اصلی‌اش زمانی است که باید با چتر کار کنیم! این خیلی مهم است که چتر باز شود، بعد از باز شدنش باید مطمئن شویم که آیا چتر سالم هست؟ بعد از آن باید چک کنیم که آیا برای فرود آمدن مطمئن هست یا نه… بررسی این موارد کلاً در چندثانیه است و اصل مطلب هم در همین نکات است. بعد از چتر هم استراتژی فرود آمدن و محاسبه مکانی که قرار است روی آن فرود بیایید مهم است.

❖ **چقدر پیچیده!**

خیلی، واقعاً نیاز به فکر کردن و چیدمان ذهنی دارد.

❖ **با این اوصاف باید گفت جدا از اینکه نیاز به آمادگی جسمانی دارید باید ذهن فعالی هم داشته باشید!**

دقیقاً، باید همیشه یک استراتژی برای فرود آمدن داشته باشید.

❖ **موقع پرش چه چیزهایی همراهت است؟**

التمیتر که به دست چپ می‌بندیم، چتر.

❖ **در چه ارتفاعی از زمین باید چترتان را باز کنید؟**

تقریباً هزار متری زمین. ❖ **اگر چتر باز نشد چی؟!**

یک چتر دیگر زیر چتر اصلی قرار دارد که اگر به هر دلیلی چتر اصلی باز نشود باید آن را باز کنیم.

❖ **پس ایمنی این ورزش هم بالاست؛ بعد از باز شدن چتر باید چه کار کرد؟**

قبل از پریدن، از طرف مربیان مکانی که باید فرود بیاییم مشخص شده، جهت باد هم محاسبه شده است. حالا از این به بعد به خود چترباز بستگی دارد که با این وزش باد و مکانی که در آن شناور هستند، چطور چترشان را هدایت کنند تا به نقطه مشخص شده برسند.

❖ **پس از قبل می‌دانید که قرار است کجا فرود بیایید…؟**

بله، این محوطه توسط مربیان مشخص می‌شود و اگر در جای مشخص شده فرود نیاییم، مجبور هستیم پرش را تکرار کنیم. مثلاً در دویی سایت سقوط در بیابان است اما در همین فضا یک جاده ماشین‌رو هست که خط قرمز محسوب می‌شود. اگر از این جاده عبور کنیم و آن طرف فرود بیاییم، کارت قرمز می‌گیریم و تا یک هفته اجازه پرش نداریم.

❖ **به کمک گوشی یا بی‌سیم با مربی در ارتباط نیستید؟**

یک بی‌سیم یک طرفه همراهمان هست که مربی صحبت